

NEWSLETTER

Interview with Chef Venkatesh Bhat

Venkatesh Bhat, popular chef and CEO of Accord Metropolitan Group of hotels had an open and positive conversation about his struggle with dyslexia in his childhood; and how, as an adult, dyslexia empowered him to become a successful chef. You can watch the interview with one of the most positive and wonderful people we are fortunate to have met, here: <https://youtu.be/1zT9QwG66Tk>

We welcome all participants to the National Conference on Life-Long Management of Dyslexia.

The Editors

The Adult with Dyslexia Of Self-Esteem, Assistive Technology, Self-Discoveries and Attitude!

Usha Ramakrishnan

What is it like for an adult to have dyslexia in today's world?

To get an insight I conversed with bright adults with dyslexia in their early 20s, 30s, 40s and 50s they responded with enthusiasm and sincerity. Their attitudes were remarkable!

We started with challenges they face in the workplace. Matter-of-factly they all said the challenge continues in adulthood, it's extra challenging as the disability is hidden and their social skills and command over spoken language present a different picture. "It's like being alone in a crowd and none the wiser" one said.

Difficulties included following rapidly spoken instructions, tasks related to reading, spelling, writing, documenting, connecting creative thoughts to paper, coordinating multitude of thoughts, and making project reports were tedious, stressful and daunting.

Most frustrating for one who could conceptualize and plan strategies effortlessly and speak it too was, penning it down for proposal writing! Routines smother them. It was a challenge to not get through in an interview despite obvious ability because of marks!

What was exciting was their continuing this train of thought with self-discovered solutions!

Use of Assistive Technology and team work headed the list!

From using Dictaphones for follow through on rapid spoken

multiple instructions, text to speech apps, audiobooks, MP3s for reading, spell check and keyboarding for spelling and writing; to using mind mapping, visualization, GPS apps, notepad reminders in tablets iPhones and androids for planning. They were tech savvy.

One of them said with age he employed his own strategies and was reading better!

Working in a team, was a remarkable "win-win" strategy. The Dyslexic adult did the thinking and planning, the non-dyslexic did the writing. It built vibrant team spirit and moved the vision to operations. They understood the impact of the difficulty on their work, prioritized their difficulties, reasoned it through and found resources that suited them as they encountered the difficulty.

They used effective alternates and "reasonable accommodations" to suit their unique ways of decoding, encoding and metacognition. Strategies and Assistive Technology increased their work output, reduced stress of having to rely only on reading, spelling and writing in order to perform and allowed creativity of the intelligent dyslexic mind flow.

Recent research in Neurosciences shows that the dyslexic brain performs reading related tasks differently. We need to respect this and use alternates that help bypass difficulties of a normal method right from childhood.

Assessments must lead to enabling rather than limiting a different intelligence and potential.

Programs for children with dyslexia should include central executive function activities of problem solving in real life situations. It would be valuable for them through life.

The next point focused on what enabled them find their own solutions to their challenges and as one (different ages, backgrounds locales) they said their belief in their abilities.

All the adults first spoke of the adverse effect of early negative experiences in their lives, when they felt lost and overwhelmed; left alone to fend for themselves; worthless and humiliated, when treated harshly by adults who did not understand.

They spoke candidly. The youngest in his twenties was the only one who spoke about his difficulty being identified early by his parents. However, he said, they focused on medical intervention to try to fix it! Two of them identified the difficulty in themselves as teens. Having an assessment and understanding themselves correctly gave them relief. Things fell into place. It changed their lives.

They spoke of the huge energies it required for them to motivate themselves, pull themselves up from feelings of worthlessness that they had been scripted with.

And then they spoke of what helped them come over it!

They spoke with gratitude of people who were with them at critical moments. Who believed in them, nurtured them despite not knowing about dyslexia. Who showed them new vistas of non-academic learning where they found abilities and new confidence that greatly restored self-esteem in their impressionable years.

In hindsight they feel this bank of unconditional love and appreciation they received became the pole vault that enabled them to motivate themselves further in their own adult lives.

Those who were married spoke of the valuable support they receive from their spouses who just felt "they could do it". This further built confidence and honed their abilities.

I watched them with their children - doting and nurturing - it made a circle. They were reaching out with the same love they had received.

One of them said the early knocks in themselves make one better equipped to face new hurdles!

Psychosocial development must be nurtured. Only when the child can trust, feels loved, is allowed independence, initiative and, given opportunities to develop competence in areas that they are intelligent in will they be better equipped to find their own identity in the teen years, and form intimate relationships with others in the adult years. And later on reach out to others.

Roots to grow...wings to fly...

The confidence also enabled self-discoveries of their potential in order to pursue studies or work options they had abilities and aptitudes for.

The profile of intelligences among the younger adults was apparent in their career choices. Alongside this, their resilience, awareness of their strengths and weaknesses and compassion for others stood out! Unique Multiple Intelligences profiles were apparent!

Adult dyslexics face challenges of a different kind. They also have unique profiles of intelligences.

When as children self-esteem is nurtured, when they are made aware of their strengths along with

difficulties, when they are not shamed for being different, when assessment and intervention programs focus on holistic development and are updated with advances in user friendly technology and neuro-scientific findings the adults they will grow into will be charmingly and valuably different!

(When dyssemia, ADHD, NVLD, and other SLD coexist

with dyslexia different sets of challenges will be apparent, but that calls for a different article!)

Usha Ramakrishnan

Consultant:

Emotionally Intelligent Parenting, Teaching, Leadership & Management

Former Chairperson Vidya Sagar Chennai

Early Identification of Dyslexia in Pre-primary and High-risk Children

Dr Sangeetha Madhu

Dyslexia is a learning disability that predominantly affects one's ability to accurately read and spell words. It's important to note that it occurs across a wide range of intellectual abilities. These children have difficulties in phonological awareness, verbal memory and verbal processing speed. However, it is not limited to difficulties in reading and writing only. Other co-occurring difficulties include problems in motor co-ordination, mental calculation, concentration and personal organization.

Most often children with dyslexia are identified at primary school when they begin to exhibit academic difficulties. However, delayed intervention may result in adverse and persistent consequences for academic skill acquisition. Early identification and subsequent intervention can alleviate the negative effects of delayed intervention. Therefore, it is crucial for parents and primary care-givers to identify the early signs of dyslexia.

The foremost signs that signal the risk of developing a learning difficulty in the future are organic factors including low birth weight and genetic liability for mild cognitive disorders. A child with a birth weight of less than 2500 grams is vulnerable to delays in development of visuo-spatial and language skills.

Dyslexia can also occur as a co-occurring condition along with hyperactivity and/or attention deficiency.

Other warning signs are delayed speech development and delayed language development, the child frequently mispronounces words (for instance pronounces butterfly as flutterby), prefers to talk less and has a limited vocabulary compared to their peers. The child exhibits difficulties in calling things by the right name, they may struggle to learn and name numbers, the alphabet and colours. The child may be able to recite the alphabet as a song but has difficulty in learning the alphabet. This is due to the brain's difficulty in processing language which can make it hard for the child to attach appropriate labels to the objects and symbols. Difficulty in detecting and recognizing rhymes is another sign of dyslexia due to poor phonemic awareness. The child has difficulties in breaking the word into individual sounds and hence has an issue with rhymes. The other common complication indicator is the difficulty in following directions. They may require frequent reminders to complete tasks since they are unable to grasp long instructions, they may only grasp the first or last few words of the instruction. They also have problems in recalling the names of their teachers and friends. Other common signs include difficulty in cutting, sticking or colouring compared to their peers; difficulty in throwing, catching or kicking a ball; difficulty hopping or skipping and often trips over and bumps into things. They often find it tedious to tie their shoe laces or button their shirts and tend to wear their clothes the wrong way.

It is important to understand that only a 'cluster' of the above mentioned signs can be an indicator of dyslexia in a child. Such high risk children will benefit from early intervention to aid the development of speech and language, motor skills, auditory and visual perception and memory.

Dr Sangeetha Madhu and Kiruthiha Ehambaram

Chennai Institute of Learning & Development

Adoption and the Dyslexia Experience

Lakshmi Priya Somasundaram

It's been a year since we made the discovery about B's struggles with dyslexia. It came in to our lives as quite a revelation, and something that we received with a sense of apprehension and relief.

Relief - for we finally began to understand why B, smart, creative and keen to learn as she is, was finding it so hard to master the simplest of spellings, wasn't responding to any encouragement for reading, and was constantly on the lookout for excuses to skip school.

And apprehension - for while we were very open to supporting her, we certainly didn't know where to begin from, and how to navigate this journey.

We reached out to a network of friends and educators who guided us to resource centres that could help us. We worked through a reading support programme during summer where B received a lot of direction to improve her reading and spelling skills. She did take time with improving her skills, but given the steady progress that she was making, she began to find a way to build back her confidence.

As adoptive parents, we also reached out to the counsellor and other parents within our Adoption Support Group. Speaking with them, we realised that we were not isolated in our experience, and many adoptive families have worked through learning difficulties at some point.

We felt encouraged knowing that while it is hard, working through a learning difficulty, it certainly isn't impossible. And importantly, it is a shared experience, where the parents and the child work to GROW STRONGER, TOGETHER!

LEARNING DIFFICULTIES IN ADOPTED CHILDREN

Studies reveal that 1 in 10 school going children are likely to encounter learning difficulties, but the statistics almost double in the case of adopted children - nearly 1 in 5 of them are susceptible to learning difficulties.

Several factors explain the higher incidence of learning difficulties among adopted children, and it helps for

parents and educators to know that many of these have to do with impact during the early stages of the child's development. These include -

GROWTH IN THE INTRA-UTERINE ENVIRONMENT

- The birth mother may have encountered severe emotional, social or financial stresses during the time of her pregnancy
- Inadequate nutrition or possible alcohol/substance abuse by the birth mother

STRESS DURING BIRTH AND EARLY STAGES OF INFANCY

- Complications at the time of birth
- Trauma due to separation from the birth mother/family
- Lack of bonding/personalised care before joining the adoptive family

Early language exposure as well plays a key role in developing learning abilities in children. Many adopted children do not gain this advantage, as they will not have received adequate early language stimulation in the absence of a family environment. Further, some of them, like our daughter, may have had to lose the skills of their 'primary language' (the mother tongue or language spoken in the care environment), and relearn a new language when joining their adoptive family.

It is also important to note that while learning difficulties such as ADHD are inherited, one can't in any way attribute the learning issues faced by adopted children to them having 'bad genes'. As Nancy Newton Verrier, an expert researcher on development in adopted children observes, learning difficulties faced by adopted children are an outcome of their early infancy experience and not biology. Further, she adds - "...attributing bad/defective genes as an explanation for adopted children's academic problems is nonsensical. The whole theory is right out of the dark ages and deserves to be buried once and for all."

As for us, it's been a year of intense discovery and learning. I have invested a good amount of time in reading on the subject, and took an intensive course to qualify as an instructor and understand success strategies for children struggling with dyslexia. And we know now that while the fog has cleared, we do stand facing a mountain - which we will climb together with B over the next 11 years of her education. The only difference is we have replaced apprehension and worry with happiness and belief - today, we feel empowered, and know that this climb will make us stronger, and that the views from the summit will look brilliant!

Lakshmi Priya Somasundaram

சிறப்பு தமிழ் பதிப்பு

ஒரு ஆசிரியையின் டைரிக்குறிப்பு

Dr.உத்ரா துரைராஜன்

நடுநலைப்பள்ளி அறிவியல் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி முகாம் அது. அறிவியலை வெறும் பாடமாக, எழுத்து வடிவில் மட்டுமே படித்த அந்தக்காலம் மலையேறிவிட்டது. புத்திசாலிக் குழந்தைகள் நிரம்பிய நம் நாட்டில், இன்றைய கணினியுக்கத்தில், அறிவியலை கற்கும் முறையில் நல்ல மாற்றங்கள் வந்துவிட்டன. “ஏன்? எப்படி?” என்று செயல்முறைகள் மூலம் குழந்தைகளை கேள்வி கேட்கும் மனப்பாங்கோடு வளர்த்தல் நடைமுறையாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளும், அரசுப் பள்ளிகளும் இதனை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றன. ஆசிரியர்களை இத்தகைய செயல்முறை கற்பித்தலுக்குத் தயார்படுத்த வேண்டுமே! இதற்காக, அவ்வப்போது நடத்தப்படும் பயிற்சி முகாம்தான் அது! அங்கே நடந்த ஒரு கருத்துப்பரிமாற்றம் இதோ. தென்கோடி எல்லையின் ஒரு சிறு கிராமப்பள்ளி ஆசிரியர். “மேடம், என்னுடைய எட்டாம் வகுப்பு மாணவன் கதிரவன் நல்ல புத்திசாலி. துறுதுறுவென இருப்பான். சொல்லப்போனால், பாடத்தைத் தாண்டி பல கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பான். அறிவார்ந்த சந்தேகம் ஊற்றுபோல வந்துவிட்டால், நம்மால் பாடத்தைத் தொடரமுடியாது. ஆனால் அவனால் தேர்வுகளில் அறுபதைத் தாண்டமுடிவதில்லை. ஆசிரியராய் நான் எப்படி அவனுக்கு உதவுவது?” அந்த ஒரு ஆசிரியரின் கேள்வி, “என் வகுப்பிலும் கூட”, “என்னோடதிலும்” என்று பல குரல்கள் எழும்பின. அனேகமாக எல்லா ஆசிரிய ஆசிரியையர்களும் கேட்கத் தயங்கிய விடைதேடும் ஒரு கேள்வி அது. அவர்களின் முகங்களின் உள்ள வாட்டம், மனவருத்தத்தை பிரதிபலித்தன. தேர்வு மதிப்பெண்ணுக்கும் புத்திசாலித்தனத்துக்கும் முடிச்சுப்போடாத ஆசிரியர்கள் மதிப்பெண்களுக்கு அப்பால் சிந்திப்பவர்கள். குறிப்பிட்ட கற்றல் குறைபாடு உடைய மாணவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் அறிவு சென்றடைய தங்களால் முடிந்ததை செய்யும் குழு அது. அதற்காகத் தங்களைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள நினைப்பவர்கள்.

வருடாவருடம் மாணவர்கள் புதியவர்கள். அவர்களின் தேவைகள் புதிதுஇ குழல் புதிது, பாடங்கள் புதிதுஇ சவால்களும் புதிது. எனவே, இவற்றுக்கு ஏற்ப நம் கற்பித்தலில் புதுமையும், புதிதும் தேவைதானே! நம் பாரம்பரிய முறையில் உள்ள சிறந்தவற்றை வைத்துக்கொண்டு, புதிய குழலுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்திக்கலாமே? போன், ஐபேட், ஏ.ஸி. என எல்லாவற்றிலும் உலகசந்தையில் புது தொழில்நுட்பத்திற்கு ஏற்றபடி வாங்குகிறோம். கற்றல் கற்பித்தலில், உலக நாடுகளில் என்னென்ன சவால்கள், என்னென்ன தீர்வுகள் எனக் கொஞ்சம் எட்டிப்பார்க்கலாமே! வலைதளம்தான் (இன்டெர்னெட்) இருக்கிறதே! குழந்தைகள் ஒன்றுதானே, பாடங்களும் கிட்டத்தட்ட அதேதான். கற்பித்தல் முறையில்தான் எத்தனை வேறுபாடு! ஏன்? எதனால்? கற்றல் குறைபாடு எல்லா நாடுகளிலும்தான்! நாம் ஏன் அவர்களின் தீர்வுகளை, சவால்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளக்கூடாது? நம் குழலுக்கு ஏற்றாற்போல் விடைகாணக்கூடாது? இந்த மனநிலையில் அவர்களின் கலந்துரையாடலில், விவாதத்தில் விளைந்தவற்றை கொஞ்சம் பார்க்கலாம். கற்றல் சங்கடம் உடைய குழந்தைகளுக்கு நம்மால் செய்யக்கூடியவை என்னென்ன என ஒரு சின்ன பட்டியல் இடலாம் வாருங்கள்! இதனை வழிமுறையாக்கலாம் வாருங்கள். பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் - கற்பித்தலுக்கும் இது பொருந்தும் இல்லையா?

- குறிப்பிட்ட கற்றலில் குறைபாடு உள்ள குழந்தையா கதிரவன் என முதலில் சிந்திக்கத் தொடங்கவேண்டும். அப்படியென்றால் இந்தக் குறைபாடுகளை பற்றிய புரிதல் வேண்டுமே! அதற்கான புத்தகங்களை, வலைதளங்களை, வகுப்புகளை, பணிமனைகளை நாடவேண்டும். அதைச் செய்யாமல், மாற்றம் காணத் துடிப்பது முடியாத காரியம் ஏன், எப்படி எனப் புரிந்தால்தானே விடை கிடைக்கும்?
- ஒருபுறம், கற்றல் குறைபாட்டிற்குத் தீர்வுகாண பெற்றோர் மற்றும் பிற ஆசிரியர்களும் வழி காணவேண்டும்.
- அதே சமயத்தில் வகுப்பில் என்னவெல்லாம் செய்யலாம்? பார்க்கலாம்!
- மாதத் தேர்வில் எட்டாம் வகுப்புக் கதிரவனுக்கென நெடுவினாக்கள் நீக்கப்பட்ட கேள்வித்தாள் தரலாமே.
- கதிரவனின் அறிவாற்றலை (எல்லாருக்குமே இது பொருந்துமே) சோதிக்கும் வகையில் பாடத்திட்டத்திற்கு ஏற்றாற்போல் சின்னச்சின்ன செயல்பாடுகள், சோதனைகள் தரலாமே.
- எழுதுவதுதானே அவனுக்குக் கடினம். அவனுக்கு பார்வைக் கோளாறு கிடையாது என கண் மருத்துவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். எழுதுவது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை ஒரே குழப்பம். பெரிது பெரிதாய் ஒரு பக்கத்தில்

- இருபதே வார்த்தைகள் எழுதுகிறான். அதிலும் பிழைகள் எக்கச்சக்கம். ஆனால் மிகத் தெளிவாக பதில் சொல்கிறான். பின் ஏன் அவனுக்கு மற்ற குழந்தைகளுக்கு தருவது போன்றே அதே வினாத்தாள்? எந்த விதத்தில் இது நியாயம்? இதை மாற்றலாமே.
- சிறுசிறு கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புதல், பொருத்துக, செய்முறைப் பயிற்சி மூலம் விளக்கம், பிழையான வாக்கியத்தை திருத்தல், ஆகியவை அவன் எவ்வளவுதூரம் கற்றுள்ளான் என்பதை அளக்க உதவுமே!
 - உடல் சோர்வே சுமையாகும் பட்சத்தில் கதிரவனுக்கு அவ்வப்போது இரண்டு நிமிட ஓடியாடும் வேலையோ, மாற்று வேலையோ தந்து இவன் மனச்சோர்வு குறைகிறது எனப் பார்க்கலாம்.
 - இதோடு கூட டின்னரில் வரும் கோபமும் எரிச்சலும், அழுகையும் படிப்பின் சுமையை கூட்டுமே!
 - தேர்வு மதிப்பெண் கற்றல் குறைபாட்டால் குறைகிறது. ஆசிரியர்களாகிய நாமும் ஏன் இதற்கு இடம் தரவேண்டும்?
 - கற்றலை, அறிவை சோதித்து அதனை மெருகேற்றுவதே நம் கடமை. தேர்வு முறையும் கற்பித்தலையும், அவனுக்கு ஏற்றபடி ஓரளவு வளைக்க முடியுமே!
 - கையில் செல்போனும், அதில் வாட்ஸ்அப்பும், பக்கத்தில் கணினியும் இருக்கும்போது இவற்றை கற்பித்தலுக்கும், கற்றலுக்கும், தேர்வுக்குமான துணை சாதனமாக நாமும் மாற்றமுடியும்.
 - அறிவியல் பாடசெயல்முறைகளை கதிரவனே பிறருக்கு செய்துகாட்டி வீடியோ எடுத்து மதிப்பெண் தரலாம்.
 - எழுத்துக்கள் மட்டுமே பாடம் இல்லை என நமக்குத் தெரியும். “இலைகளின் வடிவம்” எனும் பாடத்திற்கு, அழகாக வரையவும் எழுதவும் செய்யும் மாணவி நல்லமதிப்பெண் வாங்குவாள். கதிரவன்? தோட்டத்திற்குச் சென்று, படம் எடுத்து பவர்பாயண்ட் ப்ரெஸ்சன்டேஷனாக தரவைத்து மதிப்பெண் தரலாமே? பாட அறிவுதானே நம் குறிக்கோள். தேர்வுமுறை கிடையாதே?
 - பக்கம் பக்கமாய் எழுதச் சொல்வதை விட்டு சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்க அவனுக்குப் பிடித்துள்ளது! மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.
 - கட்டளைகளை தொடர்ச்சியாய் தராமல் சின்னச் சின்னதாய் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் தரும்போது தான், கதிரவனைப் போன்ற குழந்தைகள் அவற்றை உள்வாங்கிக் கொள்வார்கள்.
 - முக்கியமான தேதிகளை, பாடங்களை, கட்டளை களை, அவர்கள் பெரிய வகுப்பில் இருந்தாலும்கூட அவர்கள் நோட்புக்கில் சரியாக குறித்துக்கொள்ள பழக்க வேண்டும்.
 - நாம் இன்று பின்பற்றும் கல்விமுறை குழந்தைகள்

- கேள்விகள் கேட்டுக்கேட்டு, யோசித்து பதிலைக் கண்டுபிடித்து கற்கும் வகையில் இல்லை. ஆசிரியர்களாகிய நாம்தான் கேட்கிறோம். இவை அச்சுறுத்தும் வகையிலோ குறைகண்டுபிடிக்கும் வகையிலோ அமைந்த “கேள்விகள்” என்பதையே வெறுக்கிறார்கள், தவிர்க்கிறார்கள். இதுவே பல சமயங்களில் குடும்பத்திலும், பொதுவாழ்விலும், நட்பிலும் கூட பிரச்சனையாகிறது. கேள்வி கேட்டுக் கற்றல் எனும் பயிற்சி முறையை நாம் வகுப்பில் கொண்டுவரவேண்டும். சிந்திக்கத் தெரிந்த நினைப்பதை சரியாகக்கூறத் தெரிந்த வல்லமை உள்ள வருங்கால இந்தியா உருவாக “கேள்வி-சிந்தனை-பதில்” முறை தேவை.
- நம் வகுப்புகளில் தொடுஉணர்வு மூலமும் செயல் முறை மூலமும் கற்க விரும்பும் குழந்தைகள் நிலை இன்னமும் மோசம்.
 - ‘எழுத்து’ அவர்களின் கற்றல் திறனை பாதிக்க விடலாமா? சின்னச் சின்ன சோதனைகள், அவர்களாகவே செய்துபார்க்க, பிறருக்கு சொல்லித்தர பல இணைய தளங்களை பயன்படுத்தலாம்.
 - மாற்றத்தை, அதன் வெற்றிதோல்விகளை கண்காணித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவற்றைக் குறிப்பெடுத்துப் பதிவு செய்ய வேண்டும். இது அவசியம்.
 - மனமொத்த பிற ஆசிரியர்களோடும், சிறப்புக் கல்வியாளர்களிடமும் நம் பாதை சரியா என பேசலாம்.
 - வகுப்பறை மாற்றம் கொண்டு வருவோம்! எழுதுதல் மட்டுமே தலையெழுத்தை முடிவு செய்வதில்லை. பிற புலன்கள் மூலம் கற்பித்தல் முறைகளையும் யோசிப்போம். வகுப்பறை எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இடம்!
 - கதிரவன்களுக்கு இனி காயம் படவேபடாது, என்ற உறுதியுடன் முகாமின் அடுத்த பயிற்சிக்கு ஆயத்தம் ஆனார்கள் நல்லாசிரியர்கள்.

Dr. உத்ரா துரைராஜன்

துறைத்தலைவி, இயற்பியல் துறை, துவாரகதாஸ், கோவர்தன்தாஸ் வைணவக் கல்லூரி, அரும்பாக்கம், சென்னை

அடல்ட் டிஸ்லெக்சியா

ஹெலிக்ஸ் செந்தில்குமார்

பிரெய்ன் பேக்டரியில் நியூரான்களில் இணைப்பில் என்னதான் நடக்குது. டிஸ்லெக்சியா என்றால் என்ன? ஹியூமரில் கில்லி. பாட்டு, டான்ஸ் என வெளுத்து வாங்குகிறான். நேரம் பார்த்து வார்த்தைகளை பயன்படுத்துவதில் கிங் என திரும்பின பக்கம் எல்லாம் வாழ்த்துக் கோப்பைகளாக வாங்கிக் குவிக்கும் அந்த வால் பையன் வகுப்பறையில் மட்டும் மூட் அவுட் ஆகிறான். மதிப்பெண் பட்டியல் திசுத் திணறுது. ஹோம் வொர்க் நோட்டு அழுது வடியுது...போகப் போக சரியாயிடும் என அவன் பள்ளிக் காலம் தாண்டி தற்பொழுது கல்லூரி படிப்பையும் முடித்து விட்டான். எப்பவும் படிப்பில் சறுக்கினால் என்னதான் செய்வதாம்!

இதுவே அடல்ட் டிஸ்லெக்சியா என்கிறார் கல்வியாளர் ஹெலிக்ஸ் செந்தில்குமார். மேலும் அவர் கூறுகையில், “பள்ளி வகுப்பறையில் படிப்பவர்களில் 10 சதவீதம் பேருக்கு டிஸ்லெக்சியா இருப்பதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. ரெமடியல் டீச்சிங், தொழிற்பயிற்சி, தனித்திறன் மேம்பாடு என பலவிதமாக இவர்களது தன்னம்பிக்கையை மேம்படுத்தப்படுவதுடன் கற்றல் குறைபாட்டை கடக்கவும் ஒத்துழைப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

இது போன்ற ஒத்துழைப்பை மிகக்குறைந்த குழந்தைகளே பெறுகின்றனர். மற்றவர்களின் டிஸ்லெக்சியா பற்றி கண்டு கொள்ளாமல் அவர்கள் கல்லூரிப் படிப்பையும் எட்டி விடுகின்றனர். சிறு வயதில் கற்றல் குறைபாட்டுக்காக தனிகவனம் செலுத்தப்படாத மாணவர்கள் பள்ளியில் இருந்து பாதியில் நின்று விடுகின்றனர். இவர்கள் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு இடையில் தொழில் நிறுவனங்களில் வேலையைத் தொடர்கின்றனர். பெரும்பாலான மாணவர்கள் டிஸ்லெக்சியாவின் சிரமங்களுக்கு இடையில் கல்லூரிப் படிப்பை குறைந்த மதிப்பெண்களுடன் முடிக்கின்றனர். அவர்களுக்குள் இருக்கும் திறமையை விட்டு விட்டு குறைகளை மட்டுமே உறுதி செய்யும் மதிப்பெண்களை மட்டுமே நம்பி வாழ்க்கைப் பயணத்தை தொடரும் நிலையில் பல்வேறு இன்னல்களை சந்திக்கின்றனர்.

இவ்வளவு பிரச்சனைகளோடு நிறுவனப் பணியில் சேர்வதால் வேலையையும் முழு திருப்தியுடன் தொடர முடியாமல் தவிக்கின்றனர். வேலை தொடர்பான தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது, ரிப்போர்ட் தயாரிப்பது ஆகிய இரண்டும் டிஸ்லெக்சியாவால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மிகவும் சிரமம்.

இதை தர முடியாது என்று மேலதிகாரியிடம் சொல்லவும் முடியாது. இது போன்ற பொறுப்புகளைத் தள்ளிப் போடுவதால் நிர்வாகத்தின் கடுமையான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். உளவியல் ரீதியாக தாழ்வு மனப்பான்மையாலும் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

அடல்ட் டிஸ்லெக்சியாவுக்கு ஆளானவர்கள் இது போன்ற காரணங்களால் ஒரே தொழில் நிறுவனத்தில் தொடர்ந்து வேலை பார்க்க முடியாது. தங்களது குறையினால் சந்திக்கும் சிக்கல்களால் வேறு வேறு நிறுவனங்களுக்கு மாறிக்கொண்டே இருப்பார்கள். இதனால் அவர்களால் பெரிய பதவிகளுக்கு வருவது சிரமம். பணி உயர்வு மற்றும் சம்பள உயர்வு போன்றவற்றிலும் இழப்பையே சந்திக்கின்றனர். வேலையில் வளர்ச்சியை எட்டமுடியாத நிலையில் இவர்களது கல்யாணக் கனவுகளும் நனவாகாமல் போகிறது. இவர்களுக்குள் பல்வேறு திறமைகள் இருந்தாலும் அதைப்பற்றி கண்டு கொள்ளாமல் குறையே மிகைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த பாதிப்பு அவர்கள் வாழ்வின் கடைசி வரை தொடர்கிறது.

வெளிநாடுகளில் தொழில் நிறுவனங்களில் டிஸ்லெக்சியாவால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான சப்போர்ட்டிங் சிஸ்டம் உள்ளன. இவர்களது குறைகள் அடிப்படையில் உதவ கவுன்சிலர்ஸ் நியமிக்கப்படுகின்றனர். தன்னம்பிக்கை மேம்பாட்டுக்கான கூடுதல் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகிறது. இவர்களது தனித்திறனை மேம்படுத்திக் கொண்டு தன்னைப் பற்றிய உயர்ந்த சிந்தனைகளோடு வாழ்வைத் தொடரவும் வாய்ப்புள்ளது. இந்தியாவில் டிஸ்லெக்சியா பற்றிய விழிப்புணர்வு மிக மிகக்குறைவு.

இன்றைய அரசு பள்ளிகளில் டிஸ்லெக்சியாவுக்கான மாற்றுக் கல்வித் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அடல்ட் டிஸ்லெக்சியாவால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை நிறுவனங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் கம்ப்யூட்டர் அப்ளிகேசன்களைப் பயன்படுத்தி டாக்குமெண்டேசன் மற்றும் ரிப்போர்ட்டிங் போன்றவற்றை எளிதாக்கிக் கொள்ள முடியும். டிஸ்லெக்சியா உள்ளவர்களின் தனித்திறன்களை மேம்படுத்திக் கொள்ள வாய்ப்பளித்தால் பல துறைகளிலும் நிபுணத்துவம் உள்ள திறமையாளர்கள் இந்த சமூகத்துக்கு கிடைப்பார்கள். வாழ்விலும் ஜொலிப்பார்கள். இன்றைய தேவை டிஸ்லெக்சியாவை சரியாக புரிந்து கொள்வதே.” என்கிறார் செந்தில்குமார்.

கட்டுரை: கல்வியாளர் ஹெலிக்ஸ் செந்தில்குமார், தொகுப்பு - யாழ் ஸ்ரீதேவி

செய்திச்சிறைகள்

திருவிதாங்கூர் தேசியப்பள்ளி மற்றும் திருவிதாங்கூர் டிஸ்லெக்சியா அசோசியேசனுக்காக செப்டம்பர் 24 மற்றும் 25 ஆம் தேதி மெட்ராஸ் டிஸ்லெக்சியா அசோசியேசன் இரண்டு நாள் பயிற்சி முகாம் திருவிதாங்கூரில் நடத்திக் கொடுத்தது.

கற்றலில் குறைபாடு பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும் மாணவர்கள் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சிறப்பு ஆசிரியர்கள் மற்றும் பெற்றோர்கள் இதில் பங்கேற்றார்கள்.

திரு.சந்திரசேகர் மற்றும் திருமதி.ஹரிணி மோஹன் ஐ.ஐ.டி மாணவர்களின் முன்னிலையில் பன்முகத் திறன்கள் மற்றும் கற்றலில் குறைபாடு பற்றி உரையாற்றினார்கள்.

Happenings at MDA

MDA conducted a two-day workshop on 24th and 25th September for the Travancore National School and Travancore Dyslexia Association. Participants included research scholars working on LD, mainstream teachers, special educators and parents. Details can be found in the article here: <http://www.thehindu.com/todays-paper/tp-national/tp-kerala/workshop-on-coping-with-learning-disabilities/article9148690.ece>

D Chandrasekhar and Harini Mohan addressed students of IIT Madras as part of the Leadership Lecture Series on Multiple Intelligences and Dyslexia.

MDA's Weekend Training Course for mainstream teachers and other professionals started on 15th October.

Sports Day at Ananya was celebrated on 14 October 2016. Students participated in various events. Mrs Ganga Gowri, Principal of Ramakrishna Mission School, was the Chief Guest and gave away the prizes.

MDA set up its 29th Centre at Sankara Vidyashramam and a 5-day training workshop for primary teachers was conducted.

Madras Dyslexia Association

94, Park View, G.N. Chetty Road, T. Nagar, Chennai 600 017
Tel: 2815 6697, 2815 7908
Email: ananyamdachennai@gmail.com
Website: www.mdachennai.com

For Private Circulation Only
Editorial Team - Ram S, Kalyani Balakrishnan,
Mrudula Govindaraju, Harini Ramanujam,
Rashmi Wankhede